

РЕШЕНИЕ

№ 5064

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5110** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. Ч., срещу Решение №1612 от 09.05.2022 г. по НАХД № 1725/2022 г., НО, 104 състав на Софийски районен съд, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия Г № 0002547, издаден от СДВР, с който на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за административно нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ вр. чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 461, т. 1 от КЗ. Развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция", редовно призован, не се представлява. Изразява становище по касационната жалба в представени писмени бележки. Претендира разности..

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 22.02.2019 г., в 09.53 часа в [населено място], [улица]от алея „Я.“, към [улица], с мобилно автоматизирано техническо средство с №SD2D0030, с валидност до 20.02.2028 г., съгласно удостоверение на БИМ под №18.02.5133 и допълнение към него, както и със снимков материал, е установено нарушение на Кодекса на застраховане от лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] , модел „Хюндай Соната“. Установено било, че собственик на автомобила е [фирма]. Според справка от Гаранционния фонд и представената такава по делото се потвърдил факта, че за лекия автомобил не е сключена от името на собственика валидно действаща към инкриминираната дата застраховка "ГО".

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Районният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и е изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Районният съд правилно е обсъдил от приложените по делото писмени доказателства – АУАН, извлечение от проверка за наличие на сключена ГО, удостоверение на БИМ под №18.02.5133 и допълнение към него за АТТС, извадка за данни за собственост на МПС, както приложения снимков материал, от които безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. Съобразно цитираната за нарушена разпоредба, която вменява в задължение, всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение е длъжно да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В текста е посочено още, че това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор. От приложените по делото писмени доказателства, се установява безспорно, че касаторът не е имал сключена застраховка ГО за процесния автомобил на конкретната дата, на която е извършена проверката.

За да постанови оспореното решение СРС е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата.

По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане

Съдът правилно е посочил, че законосъобразно е определена санкцията на касатора, като АНО е наложил „глоба“ по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма на чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ, съобразно която на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага глоба от 2000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. Посоченият размер е в абсолютна стойност и не подлежи на намаляване.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80(осемдесет) лева.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1612 от 09.05.2022 г. по НАХД № 1725/2022 г., НО, 104 състав на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на СДВР сумата от 80(осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: